

Pau Amarelo

Jonathan van Engelenhoven

Pau Amarelo

Copyright © 2021 Jonathan van Engelenhoven
Omslagontwerp: J v. Engelenhoven
Omslagschilderij: J v. Engelenhoven

ISBN 9789464357431

HOOFDSTUK 1 - Alledaags

Ik doe alle was in de wasmachine en kies voor een wasprogramma van negentig minuten. Dat geeft mij voldoende tijd om te lunchen. Ik druk op de startknop, loop mijn badkamer uit en neem de trap naar beneden, waar ik meteen mijn nieuwe salontafel zie staan. Het past perfect in mijn interieur. Het is een ronde tafel van Pau Amarelo hout. Pau Amarelo. Ik vertel iedereen dat het Pau Amarelo is. Trots loop ik mijn keuken in en pak een bord uit de keukenkast. Ik kijk door mijn raam naar het mooie uitzicht met waiende palmbomen en een heldere blauwe lucht als achtergrond. Dit is mijn droomhuis en droomlocatie. Terwijl ik naar buiten staar pak ik een Italiaanse bol en doe er een plak kaas en sla op. Een tomaat snij ik in plakjes en leg deze erbij. Met mijn belegde broodje loop ik naar buiten waar ik plaats neem aan de tuintafel. Mijn achtertuin is door de vorige bewoners intact achtergelaten en aangezien ik geen groene vingers heb ben ik daar zeer blij mee. Al moet ik wel eens in de zoveel tijd een tuinman inschakelen om het bij te houden, maar dat is zeker de moeite waard. Terwijl ik verder eet, vertel ik mijzelf dat ik nog boodschappen moet doen voor het avondeten, ik heb alleen nog geen idee wat het gaat worden, maar dat verzin ik in de winkel wel. En als ik daar niets weet te bedenken bestel ik een pizza. Ook ga ik een film kopen. Mijn supermarkt heeft een uitgebreid aanbod aan films en muziek en ik koop vaak een CD of videoband. Mijn lunch is op en ik kijk omhoog om te luisteren of de wasmachine al klaar is, maar ik hoor deze nog driftig draaien. Wel zie ik dat mijn strandlaken nog naar buiten hangt. Ik maak een mentale notitie om deze op te ruimen voordat ik vertrek. Ik loop naar binnen en was meteen mijn bord af. Dit doe ik

meestal meteen, zodat ik nooit een verzameling vaat in de wasbak heb staan. Net als ik wil gaan afdrogen hoor ik de wasmachine piepen om mij duidelijk te maken dat mijn was klaar is. Ik leg het bord in de keukenkast en loop snel naar boven, waar ik alle schone was in de wasmand doe. Met de mand op mijn heup loop ik naar de zolder. Omdat het daar altijd snikheet is, droogt mijn kleding er snel. Ik hang het vlug op zodat ik niet begin te zweten en loop snel terug naar beneden. In de badkamer pak ik mijn strandlaken van het raamkozijn en leg deze op het kastje naast de douche. Haastig loop ik naar beneden en doe mijn sportschoenen aan. In de hal pak ik vanaf het kastje mijn autosleutel en portemonnee en doe de deur op slot. Het valt mij nu pas op hoe zonnig het buiten is. Eigenlijk zonde dat ik naar de supermarkt ga, maar het is nodig. Ik stap mijn auto in en bij het starten van de motor gaat ook mijn CD-speler meteen aan. 'Oye Mi Canto' van Gloria Estefan staat op hoog volume, omdat ik gisteren erg genoot van haar muziek. Het dak gaat er letterlijk af en de wind waait door mijn haren terwijl ik wegrij. Ik begrijp meteen waarom de muziek zo hard stond en begin weer luidkeels mee te zingen. Gelukkig is het rustig op de weg en hoeft niemand dit aan te horen. Sneller dan gedacht arriveer ik op de parkeerplaats van de supermarkt. Doelgericht parkeer ik op een plek dichtbij de ingang en ondanks de vele meeuwen laat ik het dak naar beneden. Met een winkelwagen loop ik de winkel binnen. Een geheel nieuwe wereld opent zichzelf wanneer je door de schuifdeuren loopt. Alles is anders. Het licht, de temperatuur en zelfs de muziek. Struinend door het eerste gangpad herinner ik mijzelf dat ik nog moet bedenken wat ik wil gaan eten. Bij de groente- en fruitafdeling zie ik dat de tomaten in de aanbieding zijn. Dat brengt mij op het idee om pasta te gaan maken en ik doe een paar goede

tomaten in een plastic zakje. Ik kijk rond of ik verder nog iets nodig heb, maar het blijft bij tomaten. Meteen loop ik naar het vijfde gangpad voor de pasta. Daar pak ik een pak fusilli en terwijl ik deze in mijn winkelwagen leg, kies ik ook meteen een lekkere pastasaus uit. Verder heb ik niets nodig, want de rest van de ingrediënten heb ik thuis. Dus loop ik richting het gangpad met het entertainment. Daar staat een stelling met allerlei videobanden. Het zijn allemaal nieuwe films en ik begin te twijfelen of ik 'Look Who's Talking' of 'Parenthood' ga kopen. Ik kies voor 'Look Who's Talking'. Deze film heb ik zelfs in de bioscoop gezien en is zeker de moeite waard om vaker te bekijken. Met mijn vier artikelen loop ik naar de kassa waar ik achter de kortste rij ga staan. Tijdens het wachten bekijk ik de artikelen die bij de kassa worden aangeboden en valt mijn oog op een potje bellenblaas. Dat vind ik altijd leuk om te doen. Snel leg ik er twee bij mijn boodschappen. Het is mijn beurt en aangezien ik niet veel heb, gaat het vlot. Ik reken af en loop blij met mijn winkelwagen de supermarkt uit. Bij mijn auto doe ik alles in mijn boodschappentas en net als ik de winkelwagen wil terugbrengen vraagt een medewerker of hij deze kan meenemen. Ik bedank hem vriendelijk en neem plaats in mijn auto. Vlug rij ik de parkeerplaats af, op weg naar huis. Gelukkig is het nog steeds rustig op de weg, waardoor ik snel terug ben. De auto zet ik weer voor de deur. Vanaf de achterbank pak ik de boodschappentas en zet het dak weer op de auto. Ik loop naar binnen en leg daar alle boodschappen op het aanrecht. De videoband leg ik op mijn salontafel en de tomaten in de koelkast. De rest laat ik staan. Opeens begin ik te twijfelen, misschien heb ik meer zin in pizza. Maar dat beslis ik zo wel. Ik pak de bellenblaas en loop mijn achtertuin in om te gaan blazen. Dit vind ik altijd zo'n rustgevendende activiteit. Ik

word er helemaal ontspannen van en het is leuk om te zien waar de bellen heen waaien. Plots krijg ik het idee om te gaan douchen. Ik ga naar binnen en loop de trap op richting mijn badkamer. Douchen in het midden van de dag is een echte opfrisser. Mijn badkamer is relatief klein, maar het uitzicht maakt alles goed. Waar ik overigens niet van geniet tijdens het douchen. Ik heb liever geen publiek. Ook heb ik de perfecte doucheproducten, waaronder een shampoo van kokos en een douchegel met limoen. Als ik de fles open begint mijn hele badkamer naar limoen te ruiken. Ik doe de jaloezie naar beneden en stap de douchecabine in. Tijdens het douchen bedenk ik wat ik vandaag nog kan gaan doen. Ik heb eigenlijk wel zin om de film te gaan bekijken, maar ik kan ook iets anders doen. Ik pak een hemelsblauwe handdoek met een patroon van witte schelpen en droog mij af. Tijdens het kammen van mijn haar krijg ik zin in een Tequila Sunrise, al wordt het wel een alcoholvrije, aangezien ik niets in huis heb. Snel kleed ik mij aan en loop naar beneden. In de keuken zet ik alle ingrediënten op het aanrecht. Grenadine, sinaasappelsap en een lemon-lime frisdrank. Een kleine bodem grenadine schenk ik in het glas. Daarna mix ik het sinaasappelsap en de lemon-lime, wat ik langzaam in het glas schenk, zodat het niet mixt met de grenadine. Ik doe er een rietje bij en loop blij mijn tuin in. Ontspannen en opgefrist plof ik in mijn tuinstoel. Zuchtend kijk ik omhoog, de zon lijkt al onder te gaan, blauw en oranje kleuren de lucht. Mijn drankje is op en ik breng het glas naar de keuken. Ik heb nog steeds geen idee wat ik nu wil doen, misschien moet ik juist even niets doen. Ik ga lui op de bank zitten en pak mijn boek. Eigenlijk lees ik dit boek als verplichting, ik kreeg het onlangs als cadeau, maar interessant is het niet. Ik heb de pagina nog niet af en ik ben er wel weer klaar mee. Snel

loop ik de trap op. Boven zie ik dat de badkamerlamp nog aanstaat, hopelijk zijn er geen muggen op afgekomen. Ik pak de wasmand en loop naar zolder om een eerdere was van de waslijn te halen. Ik doe het vlug en ren de trap af om de hitte te ontsnappen. De wasmand komt terecht op mijn bed en ik begin met het ordenen van de was. De shirts sorteer ik in drie categorieën. Blauw, overige kleuren en pyjama. Deze leg ik ook meteen op de juiste plek in mijn kledingkast, waar ook twee kleine mandjes staan. Eén met zwarte meeuwen voor het ondergoed en de ander met blauwe dolfijnen voor de sokken. Alles ligt keurig in mijn kast en terwijl ik naar beneden loop zie ik dat het al begint te schemeren. Ik doe meteen alle lampen aan. Een staande lamp naast mijn bank, een kleine witte naast de televisie en een grote hanglamp boven mijn salontafel. Ineens krijg ik zin in een ijsje. Uit het vriesvak van mijn koelkast pak ik een sinaasappel ijsje, ook zie ik daar een doos hamburgers liggen. Dat is een goed idee voor morgen, broodje hamburger voor lunch. Met het ijsje loop ik naar mijn televisie, pak de videoband van de salontafel en stop deze in de videorecorder. Snel ga ik languit op de bank liggen. De film begint terwijl ik geniet van mijn ijsje. De chemie tussen Kirstie Alley en John Travolto is zo leuk. Halverwege de film druk ik op pauze omdat ik naar het toilet moet. Mijn toilet heeft blauwe tegels en er hangt een klein schilderij van een meeuw aan de muur. Ik was mijn handen met lavendelzeep en ga snel terug naar mijn comfortabele bank. De film is snel voorbij en ik besluit om naar bed te gaan, ook al is het nog niet laat. Langzaam kom ik van de bank af en loop de trap op. Ik pak mijn tandenborstel en kijk mijzelf aan in de spiegel. Vandaag was een goede dag, al heb ik niet veel gedaan. Snel was ik mijn gezicht en loop mijn slaapkamer in om mij om te kleden. In mijn pyjama stap ik het bed

in, waar ik onder een blauw dekbed met goudgele schelpen ga liggen. Ik val snel in slaap.

Langzaam word ik wakker. Op mijn wekker zie ik dat het acht uur is, dan heb ik best lang geslapen. Ik rek mij uit terwijl ik het bed uitstap. Er hangen geen gordijnen in mijn slaapkamer, waardoor ik elke ochtend geniet van de zonsopgang. Ik krijg meteen zin in de nieuwe dag en loop naar de badkamer. Snel poets ik mijn tanden. Ik kom met het idee om te gaan zwemmen, het is er in de ochtend altijd vrij rustig. Ik kijk of mijn zwemkleding nog in de badkamer ligt en zie het liggen op het kastje naast de douche, waar ook mijn handdoek ligt. Ik doe het allemaal in een tas en loop naar beneden. In de hal stap ik mijn slippers in en loop zonder ontbijt de deur uit. Met mijn ongekamde haar maak ik een kleine sprint naar de auto, op de hoop dat niemand mij in deze staat ziet. De tas gooi ik op de achterbank en snel rij ik weg. Ik heb er echt zin in, vorige week heb ik nog in de zee gezwommen, maar het is al een tijdje terug dat ik naar het zwembad ben geweest. Ik kom aan op de parkeerplaats van 'WaterIndoors' en er staan weinig auto's. Dat geeft aan dat het rustig is, of dat iedereen lopend is. Met de tas om mijn schouder loop ik naar binnen. Ik heb een abonnement en kan daarom meteen door naar de kleedkamers. Ik ruik het chloor al. Omgekleed loop ik richting het zwembad. Het bad heeft een unieke vorm en is omringd door palmbomen met zand, waardoor het een tropisch gevoel krijgt. Er is ook een jacuzzi en een glijbaan. Ik zet mijn tas op een strandstoel, doe mijn slippers uit en spring zonder aarzeling het water in. Wat een opgelucht gevoel is dat. Ik zwem verder. Op de radio hoor ik 'Advice for the Young at Heart' van Tears for Fears, het klinkt perfect in het galmende zwembad. Ik ga

op de rand van het bad zitten om te kijken of het restaurant al open is. Nu ik gezwommen heb begin ik trek te krijgen en aangezien ik nog moet ontbijten vind ik dit een goed moment om dat maar eens te gaan doen. Ik pak mijn handdoek en droog mij snel af. Met de handdoek over mijn schouders loop ik het restaurant in en neem plaats aan een tafel, terwijl er meteen een bediende aan komt lopen. Ik bestel een croissant en verse sinaasappelsap. Zuchtend bekijk ik het zwembad, wat een fijne plek om je dag te beginnen, nu kan ik helemaal fris en fruitig de dag door. Mijn bestelling wordt op tafel gezet. De croissant is nog lekker warm en het sinaasappelsap is in twee slokken op. Ik betaal mijn ontbijt en loop terug naar het zwembad. Even twijfel ik of ik verder zal zwemmen, maar ik ga mij toch maar weer omkleden. In de kleine kleedkamer probeer ik mijn kleding aan te doen en doe de rest in mijn tas. Met de tas vol natte spullen loop ik het zwembad uit. Het is prachtig weer. Ik stap mijn auto in en rij verfrissend weg. Mijn haar droogt snel door de wind. Ik parkeer de auto voor mijn huis en terwijl ik door de tuin loop herinner ik mij dat Eva haar verjaardag vanavond viert. Daar heb ik best wel zin in. Ik loop naar binnen, doe de deur dicht en gooi mijn tas in een hoek. Ik loop de keuken in om hamburgers te maken, maar omdat dat mij teveel werk is, pak ik een zak chips. Opeens bedenk ik mij dat ik mijn natte zwemkleding niet in de tas moet laten zitten. Ik leg de chipszak op de bank en loop naar de hal. Omdat ik te lui ben om naar boven te lopen leg ik alle nattigheid op de trap en ga snel terug naar mijn chipszak. Ik geniet van de rust en stilte en staar nieuwsgierig naar buiten. Een oudere vrouw loopt met haar hondje voorbij, ze ziet niet dat ik haar bekijk. Ook mijn overbuurman loopt voorbij en ik duik iets naar beneden om niet gezien te worden.

Een man in pak loopt haastig langs hem heen. In de verte zie ik de postbode lopen, die het naar zijn zin lijkt te hebben, omdat ik zie dat hij fluitend zijn werk doet. Terwijl hij dichterbij komt, zie ik dat hij een koptelefoon op heeft. Bij het huis aan de overkant doet hij zijn koptelefoon af. De deur gaat open en hij begint een gesprek. Ik ken de persoon die daar woont niet. Ik ben benieuwd waar ze het over hebben en leun voorzichtig op de vensterbank. Zachtjes doe ik het raam open, maar helaas zijn ze net te ver om er iets van te horen. Ineens zie ik een wesp en doe meteen het raam dicht. Het gesprek is voorbij en de koptelefoon gaat weer op. Ik zie dat hij nu richting mijn tuin loopt. Even doe ik alsof ik hem niet zie, maar hij heeft door dat ik hem bekijk en hij zwaait vriendelijk naar mij. Ongemakkelijk wuif ik terug. Ik hoor de post op de grond vallen en loop snel naar de hal. Daar zie ik dat het geen belangrijke post is, alleen wat reclamefolders en een televisiegids. Ik loop met de stapel naar de keuken en leg het op het aanrecht. Ineens krijg ik zin in een smoothie, helaas heb ik niets in huis om er één te maken. Wel liggen er bananen in mijn keuken, maar daar heb ik ook geen zin in. Ik ga weer lekker op de bank liggen. Het is het begin van de middag, maar het voelt alsof ik er een hele dag op heb zitten. Misschien had ik beter kunnen beginnen met een rustige ochtend, dan was ik mij nu niet aan het vervelen. Al heb ik wel de verjaardag vanavond. Maar genoeg zorgen over mijn dagindeling. Ik loop naar buiten en ga zitten op een tuinstoel. De warme zon zorgt ervoor dat ik in slaap val.

Ik word wakker en even weet ik niet waar ik ben. Dan herinner ik dat ik ging dutten, maar volgens mij heb ik best lang geslapen. Het boeit mij niet en ik loop naar binnen. Ik geniet van mijn ongeplande middag. Vrolijk ga

ik naar boven en blijf in de deuropening van mijn slaapkamer staan. Ineens word ik bewust van mijn mooie kamer. Een fijn bed met mooie lakens en een schitterend uitzicht. Ik loop de kamer binnen om kleren uit te kiezen voor de verjaardag. Op het bed leg ik een blauwe blouse en witte jeans neer, niet te netjes en ook niet te casual. In mijn kast ligt het cadeau dat ik voor Eva heb gekocht. Het is een klein fotoboek. Eva maakt vaak kiekjes, net als mijzelf. Fotografie is mijn voornaamste hobby. Met het cadeau loop ik naar beneden en leg het op het kastje in de hal, zodat ik het niet kan vergeten. Mijn jarige vriendin woont twee straten verderop en daarom is er geen rede om op de tijd te letten. Terwijl ik op zoek ben naar mijn horloge kom ik met het idee om pizza te bestellen, want ik heb best trek. De telefoon heb ik op een tafeltje naast de bank staan en ik toets het nummer van de pizzeria in. Uiteraard ken ik deze uit mijn hoofd. Ik bestel een margherita-pizza en het gaat dertig minuten duren. Na mijn lange middag begin ik mij weer te vervelen. Zelfs niets doen verveelt als je niets doet. Ik heb mijn horloge nog steeds niet gevonden en loop naar mijn slaapkamer om verder te zoeken. Terwijl ik in de lade van het nachtkastje zoek, herinner ik dat mijn horloge nog in mijn auto ligt. Ik was onlangs naar het strand geweest en wilde liever geen horloge om. Het voelt veel vrijer zonder tijd om je pols. Ik pak mijn gitaar en ga bij het open raam zitten. De zonsondergang is mijn publiek. Zachtjes begin ik een zelfgeschreven liedje te spelen. Plotseling stop ik. Mijn overbuurman loopt langs met zijn hond. Hij hoorde mij spelen en zegt dat ik niet moet stoppen. Toch ga ik niet verder. We hebben een kort gesprek en ik vraag hem of ik zijn hond Sammy weer eens mag meenemen naar het strand. Dit vindt hij een goed idee en hij vraagt of ik morgen tijd heb. Dat heb ik. Hij begroet mij en loopt